

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg lyttede med meget stor interesse til Venstres bud på, hvordan man kan komme videre, og der var ét bud, som lød: Fortsæt den nuværende situation og stram den eventuelt lidt op.

Må jeg ikke godt spørge hr. Jens Hald Madsen: Hvorfor skulle det bringe os videre, når det ikke har bragt os videre i 10 år? Er det fordi Saddam har hørt hr. Jens Hald Madsens tale, eller hvordan? Hvad skulle være årsag til, at man ændrede på et standpunkt, man ikke har ændret på i 10 år, ved at fortsætte det, der ikke virkede i 10 år?

Jeg synes, der end ikke er skyggen af svar på, hvordan den irakiske civilbefolkning skal få det bedre, efter hr. Jens Hald Madsens tale.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Der blev spurgt om, hvorvidt vi ikke gør det samme. Om vi ikke med vores sanktioner er med til at gøre befolkningen til gidsler. Det, der er helt afgørende, er, at det internationale samfund har tilbudt Saddam Hussein at hjælpe landets børn, landets befolkning.

Fra 1999 har Saddam Hussein kunnet sælge lige så meget olie, han ville, hvis bare det gik til hans egen befolkning. Det har han ikke gjort. Der står en formue på 40 mia. kr. på en konto, der ikke er brugt. Der er et medicinlager til en værdi af 1,6 mia. kr. Hvem er den onde her?

En opstramning. Ja. En opstramning kunne godt blive tilfældet, når man får oplysninger om, at de er så langt fremme med masseødelæggelsesvåben, atomvåben, kemiske våben.

Til hr. Villy Søvndal: Venstre kommer ikke med nogen ændringer. Det er ikke Venstre, der har rejst denne forespørgselsdebat. Det er hr. Villy Søvndal. Og det er hr. Villy Søvndal, der skal forklare Venstre, hvorfor vi står her i dag.

Har Saddam Hussein ændret sig? Hvad er det for et nyt lys, hr. Villy Søvndal kan komme med? Hvad er det for et alternativ til at ændre situationen, hr. Villy Søvndal kan komme med? Ingenting. Det er det, der er så pinligt.

Det er så pinligt, at vi skal bruge Folketingets tid og udenrigsministerens tid på at sidde og høre på noget om, at det vel nok er synd. Ja, det er det da. Men hr. Villy Søvndal er ikke kommet med et eneste alternativ, og så tillader hr. Villy Søvndal sig at spørge Venstre om, hvad hele løsningen skal være på det her, hvad ændringen er.

Vi kan ikke se nogen ændring. Vi kan ikke se nogen positiv ændring. Og derfor skal vi fortsætte. For vi kan ikke se andet alternativ.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må tilstå, at jeg hverken kan finde hoved eller hale på det, Venstres ordfører siger. Der kommer et udsagn, som er skåret over følgende læst: Det er ikke sanktionerne, som er årsagen til, at de ikke har virket, det er Saddam Hussein.

Ja. Hvad havde Venstre forestillet sig? Havde Venstre forestillet sig, at Saddam Hussein selv skulle medvirke til, at sanktionerne virkede?

Jeg kan ikke forstå det. Mit udgangspunkt er, at Saddam Hussein sådan set vil gøre, hvad han kan for at modvirke sanktionerne. Og jeg synes, det var en idé at vælge en politisk linje, der gjorde, at han ikke havde mulighed for at modvirke sanktionerne, sådan som han har haft.

Så siger Venstres ordfører på den ene side, at Saddam Hussein er en gal mand; 10 sekunder efter siger Venstres ordfører, at Saddam Hussein ikke lever op til sit ansvar.

Kan Venstre ikke præcisere, hvad det er for et ansvar, en gal mand har? Og hvem har en gal mand ansvar over for?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg spurgte i mit indlæg, hvad Venstres svar var på den fastlåste situation. Det synes jeg, der kom et tydeligt svar på. Hvis jeg fik skrevet det rigtigt ned, svarede hr. Jens Hald Madsen, at vi ingen løsning ser på den fastlåste situation. Det er også et svar. Et svar, der betyder, at i de næste 10 år vil der dø endnu en halv million irakiske børn. Er det ikke et lidt ynkeligt svar?

Og så siger hr. Jens Hald Madsen, at han ikke hørte noget svar fra SF. Det tror jeg skyldtes, at hr. Jens Hald Madsen ikke hørte efter.

Vores forslag var faktisk at målrette sanktioner, så man sikrer, at civilbefolkningen i form af kvinder, i form af børn, i form af fattige ikke betalte den uhyggeligt høje pris, men til gengæld målrettede sanktioner, der rammer våben, der rammer militærteknologi, der rammer magthavere i Irak. Det var dog et bud. Man kan være uenig i det bud, men jeg må bare konstatere, at Venstre absolut ingen bud havde ud over, at den nuværende situation skulle fortsætte.